

at Udviklingen nogle ganske faa Aar tilsyneladende gik en anden Vej: Ølforbruget gik lidt ned, og Brændevinsforbruget gik lidt op; men den sunde naturlige Udvikling overvandt til sidst dette kunstige Forsøg paa at lede den i en skæv Retning. Nu gaar den atter sin sunde, naturlige Gang. Brændevinsforbruget gaar ned, Ølforbruget stiger jævnt med den stigende Befolkning. Statskassen tjente altsaa ved Sukker-Ølloven af 1891 paa Brændevin til at begynde med $\frac{1}{2}$ Mill., senere 600,000 Kr. om Aaret, og nu tjener den ca. 400,000 Kr., idet Brændevinsskatten indbringer dette Beløb mere om Aaret end før 1891. Paa Øllet har Statskassen tjent i Aaret 1898 5,926,000 Kr., altsaa paa meget lidt nær 6 Mill. Kr., og ville vi tage Finansaaet 1898—99, der jo ligger et Fjerdingaar længere fremme i Tiden, kommer man op paa en Fortjeneste for Statskassen af ikke saa lidt over 6 Mill. Kr. Jeg holder mig imidlertid til Kalenderaaret 1898 ved alle disse Beregninger. Det viser sig altsaa, at Statskassen paa Brændevinen har tjent ca. 400,000 Kr. og paa Øllet 5,926,000 Kr., det vil sige tilsammen 6,326,000 Kr. Det er Statskassens Gevinst ved Sukker-Ølloven af 1891. Jeg gaar nu over til at paavise Statskassens Tab. Sukkertolden og Sukkerafgiften tilsammen udgjorde før Toldreformen af 1891 ca. $6\frac{1}{2}$ Mill., Petroleumstolden udgjorde ca. 2 Mill. Kr.; det var altsaa $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr. I 1898 udgjorde Sukkertolden, altsaa Tolden paa indført Sukker, 1,157,000 Kr. Sukkerafgiften, altsaa Afgiften af i Indlandet produceret Sukker, 2,143,000 Kr., tilsammen altsaa en Sukkertold og Sukkerafgift af 3,300,000 Kr. Petroleumstolden udgjorde 1,941,000 Kr. Vi se altsaa, at Staten i alt gennem Sukker og Petroleum i 1898 har haft en Indtægt af 5,241,000 Kr. Staten har altsaa haft et Tab paa disse Toldsatser, Petroleum og Sukker, af noget over 3 Mill. Kr., nøjagtig 3,259,000 Kr. Den havde, som jeg før paaviste, en Gevinst paa Brændevinen og paa Bajerskøllet af over 6,300,000 Kr. De se, at der ved hele denne saakaldte Toldreform bliver en ren Gevinst for Staten af 3,100,000 Kr. Paa de Toldsatser, som man reformerede i 1891, indkom der i Aaret 1898 over 3 Mill. Kr. mere, end der indkom paa disse Toldsatser Aaret før den saakaldte Toldreform. I Stedet for at Estrup og de ærede Medlemmer for Møen og Nykøbing paa Falster den Gang regnede ud at blive lettet med $1\frac{1}{2}$ à 2 Mill. Kr., er altsaa Befolkningens samlede Toldafgift gaaet op med over 3

Mill. Kr. Naar man har saadanne Erfaringer for Øje, bliver man, mener jeg, meget betænkelig ved de finansielle Regnestykker, der fremsættes om, at Brændevinsskatten kun vil indbringe saa og saa meget, og at Nedgangen paa de andre Toldsatser paa Toldloven vil skaffe Statskassen en Nedgang i Indtægt af saa og saa meget, thi man har Erfaring for, at selv en saa dygtig Regnemester som Estrup kunde regne splintrende galt. Jeg tror nu slet ikke, at han regnede saa galt, jeg tror, at han regnede meget klogt — det bliver en Sag for sig — men jeg tror, at de, som den Gang lod ham have det raadende Ord sammen med de ærede Medlemmer for Møen og Nykøbing p. F., og som virkelig troede paa, at denne saakaldte Toldreform skulde bringe Staten en Indtægtsnedgang og Befolkningen en Nedgang i Skatter, i alt Fald regnede meget galt. Nu kan man ganske vist, hvis man ser Sagen fra den moralske Side, sige, at Befolkningen fik en Del andre Goder, nemlig Alderdomsunderstøttelses- og Sygekasselovene, men dem kunde man rimeligvis have faaet alligevel uden at købe dem saa dyrt. Der var saa stærkt et Krav oppe, at man næppe indtil nu kunde have ladet Sygekasserne skøtte sig selv uden Statstilskud eller ladet Alderdomsforsørgelses-spørgsmaalet uløst. Men Alderdomsforsørgelsen kostede kun Staten først 1 Million, senere 2 Mill. Kr. aarlig og Sygekasseloven kun $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det bliver kun $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., medens Staten har vundet over 3 Mill. Kr. paa Sukker- og Ølloven. Saa kan man sige: Ja, men senere er Alderdomsunderstøttelses- og Sygekasselovene blevne reformerede og forbedrede og koste Staten mere — deraf har de moderate ingen Ære, det var Flertallet her i Salen, der gennemførte det — men selv om man regner det med, bliver dette, da Alderdomsunderstøttelsesloven i 1898 kostede Statskassen 161,000 Kr. ud over de to Mill., og Sygekasseloven 210,000 Kr. ud over den halve Mill., tilsammen 371,000 Kr. til de $2\frac{1}{2}$ Mill., altsaa i alt kun 2,871,000 Kr. Der bliver altsaa alligevel af de 3,100,000 Kr., som Staten tjente, over 200,000 Kr. tilbage i Nettogevinst for Statskassen og i Nettotab for den danske Befolkning. Det er altsaa det finansielle, det økonomiske Resultat af den saakaldte Toldreform af 1891. Vi ere efter 7 Aars Forløb i Stand til at overse den, vi kunne se, at Statskassen tjente saa meget paa denne saakaldte delvise Toldreform, at den i 1898 var i Stand til at yde 2,871,000 Kr. til